

Nyhedsbrev I fra Ambrolauri 2018

Koglehøsten er endelig i gang og alle de danske aktører i branchen har sendt deres plukkehold til skovs. De første dage har dog været præget af en del regn, så mængderne var små i kogleladen om aftenen. De sidste dage har vi så haft overvejende tørvejr og dermed er der også kommet mere skub i høsten. Vejene er imidlertid meget opblødte og fedtede så vi med vores Toyota Landcruisere med meget kraftige terrændæk har vanskeligt ved at forcere de stejleste partier og også vores kogleplukkere har vanskeligheder med at komme op til de områder, hvor de gerne skulle plukke.

Koglesætningen er heldigvis god på den nederste del af Tlugi-skråningen, så det ikke er nødvendigt at køre så højt op efter årets høst. Også mængden af frø i koglerne er god i de snitprøver vi har lavet, så alt i alt skal vi nok få høstet den mængde, som vi har som mål. Kvaliteten af frøet kan vi på nuværende tidspunkt kun gisne om, men den plejer at være god i år med rigelig koglesætning. Koglesætningen højere oppe på skråningen er mere spredt og sparsom, men et fyldestgørende billede har vi endnu ikke på grund af de vanskelige adgangsforhold.

Figur 1 Gennemskåret kogle med mange gode frø.

Det er i meget stor udstrækning de faste folk som plukker. Faste folk i den forstand, at det er de samme, som vender tilbage år efter år og deltager i høstarbejdet, så behovet for vejledning i afdelingsgrænser og plukkeområder er begrænset. Enkelte hold har dog været fristet af de lavest hængende frugter og har plukket i området umiddelbart neden for skråningen, men har måttet se på, mens dagens arbejde blev hældt ud på jorden igen. Vores kunder skal kunne stole på, at når vi siger frøet er høstet i afdeling 14, så der det også derfra det kommer og ikke et par hundrede meter fra afdelingsgrænsen. Det er også derfor vi fra Levinsen lægger vægt på tilstedeværelsen under høsten.

Vores arbejdsdag under høsten består i om morgenen at køre rundt til de forskellige hold og forsyne dem med sække til dagens høst. Samtidig kontrollerer vi kvaliteten af høstarbejdet f.eks. med hensyn til mængden af afbrækkede kviste i træerne. Afbrækkede kviste er hverken acceptabelt eller tilladt og jo lig med reduktion af næste års høstmuligheder og samtidig et punkt, som bliver bemærket af auditor på vores økologi-certificering, hvis det forekommer. Senere på dagen aflægger vi igen besøg hos plukkeholdene og hører om der er særlige problemer eller udfordringer i arbejdet. Endelig kører vi sidst på dagen rundt til samtlige plukkehold og lukker sække med etiketter og plasticstrips, inden holdene selv transporterer kuglerne til kogleladen eller de bliver afhentet i skoven af en lastbil.

Figur 2 En kogleplukker arbejder med begge hænder, når han er fastspændt til stammen via sin klatresele.

Ved kogleladen indvejes sækkene som grundlag for afregning med plukkerne og sækkene lægges op på hylder så tørringen kan begynde. Indvejningen styres og kontrolleres af en betroet medarbejder hos Jadvari-Abies vores georgiske samarbejdspartner på koglehøsten. For hver dag lægges tallene sammen og holdes op mod den fastlagte mængde totalt fra hver afdeling. Indvejningen følges naturligvis spændt af kogleplukkerne og deres medhjælpere, da det er pengene på kontoen det handler om.

Men her er jo andet end nordmannsgran i området. Her er ikke meget landbrug med pløjede marker. De fleste husholdninger har dog et par køer og måske et par grise, som lukkes ud om morgenen så de kan søge til skovs og æde, hvad de finder. Derfor har området nedenfor skråningen også nærmest præg af, hvad vi på dansk ville kalde en rig overdrevsvegetation. Her er mange buske – tjørn, hunderose, kornel, kvalkved, liguster, hassel, navr, vild pære, æble, bærmispel, laurbærkirsebær, kristtjørn, ... I løvskoven finder vi orientalsk bøg, avnbøg, kirsebær, bævreasp, eg, ... I nogle områder står en del orientalsk gran (*Picea orientalis*) blandet med nordmannsgran og i bunden af dalen er masser af skovfyr. Urtevegetationen er selvfølgelig også rig på de åbne arealer, men da den er temmelig hårdt græsset ned, er det vanskeligt at

lave en længere botanisk redegørelse for denne del. Blomsterrigdommen giver selvfølgelig også grundlag for en rigdom i bl.a. sommerfugle og bier. I landsbyerne er masser af frugttræer og overalt står der valnøddetræer.

I skovbunden findes en rigdom i svampe, så flere af kogleplukkerne og ikke mindst de som samler kogler på jorden, får også i løbet af dagen samlet masser af svampe, som så kan indgå i aftensmaden eller tørres til senere brug.

Dette var første skriv fra årets koglehøst - vi snart tilbage med mere nyt fra vores udsendte medarbejdere i Georgien.